

Gdy głos proroka zabrzmiał gdzieś

Zdecydowanie ♩ = 84-100

1. Gdy głos pro - ro - ka za - brzmiał gdzieś, sły - szy - my Bo - ga głos.
2. I każ - dy kraj w je - zy - ku swym, u - sły - szy je - go wieść,
3. Ho - sa - nna! Niech głos na - szej czci o - sią - gnę Pa - na tron.

Z mi - ło - ścią pro - si wszy - stkich nas, by ro - bić to co On.
I świa - tło e - wan - ge - lii on po świe - cie bę - dzie nieść.
Ra - duj - cie się! Ach, co za wieść! Zba - wi - ciel zna nas On.

Zba - wi - ciel sam po - wo - łał go, by u - czył Sło - wa nas,
Prze - sła - nie świę - te, co nam da, świa - de - ctwo zło - ży swe.
O lu - du zie - mi, słu - chaj go! Za gło - sem je - go idź,

By wiódł nas, jak że - la - zny pręt przez cie - mny wie - dzie las.
Że wie - rny pro - rok Bo - ga jest od wie - ków po te dnie.
Bo on jest tym, co dzie - rży klucz ka - płań - stwa mo - cy dziś.

Tękst: Marylou Cunningham Leavitt, ur. 1928

Muzyka: Darwin K. Wolford, ur. 1936

Nauki i Przymierza 1:38; 68:4

Nauki i Przymierza 112:30-32

© 1979 Sonos Music Resources. Użyte za pozwoleniem.

Hymn można kopiować w przypadkowych, nie mających charakteru handlowego sytuacjach dla użytku kościelnego oraz domowego.